TAMIL

sam
singaporeartmuseum
CONTEMPORARY ART IN SOUTHEAST ASIA

THE PRESENT IS UNSTABLE

SAMCOLLECTION

அறிமுகம்

1996ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகம் (SAM) திறக்கப்பட்டதிலிருந்து, அதன் தொகுப்பு சிங்கப்பூர், தென்கிழக்காசியா மற்றும் அதன் எல்லைகளைத் தாண்டிய நவீனக் கலைகளில் மிக முக்கியமான பொதுத் தொகுப்புகளில் ஒன்றாக வளர்ந்துள்ளது. இன்று, இந்தத் தொகுப்பு நவீனக் கலை நடைமுறைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது; பல்வேறு ஊடகங்கள், வரலாறுகள் மற்றும் கலைப் பாணிகளை உள்ளடக்கிய 3,800 -க்கும் மேற்பட்ட படைப்புகள் இதில் உள்ளன.

SAM தொகுப்பு: நிகழ்காலம் நிலையற்றது என்ற கண்காட்சி, கண்காட்சியை எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும், நிலையற்ற ஒன்றாகக் கருதுகிறது. இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள படைப்புகள் காலப்போக்கில் வெளியேற்றப்பட்டும், மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டும், புதிய தொடர்புகளில் அமைக்கப்பட்டும், உரையாடல்கள், சுற்றுலா வழிகாட்டிகள் மற்றும் பொது நிகழ்ச்சிகள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டும், ஒவ்வொரு அமைப்பும் தனித்துவமான கேள்விகளை எழுப்பும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இங்குக் காணப்படும் படைப்புகள் ஒரே கருப்பொருளில் அடங்கவில்லை. தொகுப்பிலிருந்து ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு கலைப்பணி வெளியே எடுத்து காட்சிப்படுத்தப்படும் போதெல்லாம், அது ஒரு புதிய கதையைச் சொல்லும். இந்தக் கலைப்பணி முன்பு புலப்படாத கவலைகளை வெளிப்படுத்தலாம், பழைய கேள்விகளை இன்றைய போராட்டங்களுடன் இணைக்கலாம், இதன் மூலம் நாம் வாழும் உலகம் எப்படிப்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். நீங்கள் இந்தத் தொகுப்பை எந்த அமைப்பில் சந்தித்தாலும்,

இந்தக் கேள்வியைச் சிந்தியுங்கள்: இந்தக் கலைப்பணி என்ன சொல்ல முயல்கிறது? இன்று அது எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது?

இசைக் குறிப்பு வடிவிலான கண்காட்சி என்ற கருத்தாக்கமே, இந்த முதல் தொகுப்பின் தேர்வு மற்றும் இடவமைப்பை வழிநடத்துகிறது. இங்கு, இயக்கம் என்பது அனுபவத்தின் அடிப்படை நிலையாகக் கருதப்படுகிறது: படைப்புகள் தனித்தனியாக அல்லாமல், பார்வையாளர்கள் அவற்றுக்கு இடையே நகரும் விதம், பார்க்கும் விதம் மற்றும் அவற்றை இணைக்கும் விதம் மூலம் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் கலைக்கூடத்தில் நகர்ந்து செல்லும்போது, படைப்புகள் பல்வேறு அமைப்புகளில் ஒன்று சேர்ந்து, மீண்டும் பிரிந்து காணப்படுகின்றன. பார்வை நோக்கம் மாறும் போதெல்லாம் படைப்புகளுக்கிடையிலான உறவுகள் உருவாகின்றன; அவை மையமற்றவையாகவும், சீரற்றவையாகவும், தனிப்பட்டவையாகவும் மாறுகின்றன. இதனால், அர்த்தம் நிலையான வடிவில் அல்லாமல், காலநிலை சார்ந்த உறவுகளாக உருவாகிறது. இந்தப் படைப்புகளின் வழியாக, பார்வையிடுவது ஒரு பங்கேற்பாக மாறுகிறது; இயக்கத்தில் இருக்கும் உடல் நிலையான வரையறைகளை மறுக்கும் மற்றும் அழிப்பை எதிர்க்கும்.

இந்த உறவுகளை அணுக பார்வையாளர்களுக்காக மூன்று முக்கிய சொற்கள் துவக்கமாக வழங்கப்படுகின்றன:

சட்டகத்திற்குள் எழுதப்பட்ட உரைகள் என்பது சின் வை கின், நதியா பமதாஜ், மானி மொன்டெலிபானோ மற்றும் ஜேசன் வீ ஆகியோரின் படைப்புகளை ஆராய்கிறது. இந்தப் படைப்புகள் சட்டகத்திற்குள் வெளிப்படுத்தும் சைகைகள், இடவமைப்புகள், மீளுருப்பாடுகள் மற்றும் பார்வையாளர்களின் பங்கேற்பு மூலம் அடையாளம், அதிகாரம், வரலாறு மற்றும் சமூக அமைப்புகளைச் செயல்படுத்தி, விவாதிக்கின்றன.

சேர்க்கை என்பது பமதாஜ், ஹாவ் ஜிங்பான் மற்றும் கேரி-ராஸ் பாஸ்ட்ரானா ஆகியோரின் படைப்புகள் உடல்கள், சைகைகள், இல்லாமைகள், மீளுருப்பாடுகள் மற்றும் குழு செயல்கள் ஆகியவற்றின் மெதுவான சேர்க்கையின் மூலம் அர்த்தம் உருவாகும் விதத்தை ஆராய்கிறது. இங்கு, சேர்க்கை என்பது ஒரே பெரிய கதை அல்ல; மாறாக, சமூக நினைவுகள் மற்றும் வரலாற்றுச் சிக்கல்களைப் பதிவு செய்யும் மெதுவான அடுக்குகளாகச் செயல்படுகிறது.

பிந்தைய நிலை என்பது ஹாவ், பாஸ்ட்ரானா, சுவா சை டெக், பாரிதா பத்தூல் மற்றும் வெய் லெங் டே ஆகியோரின் படைப்புகளை, மாற்றம், மீதமுள்ளவை மற்றும் இடைநிலைகளில் சாட்சியம் ஆகியவற்றைச் சுற்றி ஒன்றிணைக்கிறது. இந்தப் படைப்புகள் ஒரு நிகழ்வு, நம்பிக்கை, மாற்றம் அல்லது வரலாற்றுச் சூழ்நிலைக்குப் பிறகு உருவாகும் இடங்களில் தங்குகின்றன. மேலும் அவை பார்வையாளர்களை, இருப்பும் இல்லாமையும், நெருக்கமும் தூரமும், நினைவும் மறப்பும்

ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உறுதியற்ற இடத்தில் நிறுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து, அனுபவம் என்பது வெறும் காலம் அல்லது இடம் சார்ந்த ஒன்று அல்ல; தற்போதைய நிலையில் வாழும் ஒரு முறையாக இருக்கிறது என்பதை முன்வைக்கின்றன.

திட்டம்

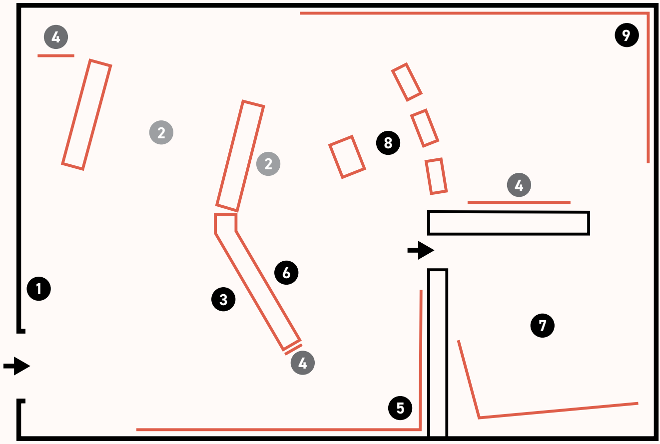

1 கேரி-ராஸ் பாஸ்ட்ரானா
தண்ணீர் வெட்டுகள் (கல்)

2 சின் வை கின்
நமது வாழ்நாளின் நேரம்
வி சின் அவர்களின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)
கதைசொல்லும் நபரின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)
வை கிங் அவர்களின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)

3 ஜேசன் வீ
சிக்கல்கள்

4 மானி மொன்டெலிபானோ
தடை ஏற்படுத்தியதற்கு மன்னிக்கவும்

5 சுவா சை டெக்
நிரந்தரம்

6 வெய் லெங் டே
தலைப்பு இல்லை (சகோதரி)

7 ஹாவ் ஜிங்பான்
நான் சாட்சி

8 நதியா பமதாஜ்
இயக்கத்திற்கான மந்திரங்கள்

9 பரிதா பத்தூல்
கஹானி எக் ஷெர் கி (ஒரு நகரத்தின் கதை)

❶ கேரி-ராஸ் பாஸ்ட்ரானா

தண்ணீர் வெட்டுகள் (கல்)

2017
மார்பிள், மரம், தண்ணீர் மற்றும் கடல் உப்பு
120 × 200 × 40 செ.மீ

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2018 -இல் பெறப்பட்டது
சூசன் சான்டோசோ மற்றும் ரோ ப்ராஜெக்ட்ஸின் நன்கொடை

தண்ணீரால் கடினமான கல்லையும் சிதைக்க முடியும் என்று விவரிக்கும் பல்வேறு ஆசியப் பழமொழிகளால் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு, பாஸ்ட்ரானாவின் இந்தக் கலைப்பணி பார்வையாளர்களை ஒரு மார்பிள் பலகையில் சிறு நீரோடைகளைப் போல நீரை ஊற்ற அழைக்கிறது. இந்த மீளுருப்படும் செயல், கல்லில் ஒரு சின்னம் உருவாக வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது; இந்தச் செயல்கள் தியானத்தையும், சடங்கையும் ஒத்தவை, இறுதியில் “செதுக்கும்” எனக் கற்பனை செய்யப்படுகிறது. இந்தச் செயலில் உள்ள சிஸிபியன் (முடிவில்லாத) அபத்தம் கலைஞரின் நகைச்சுவை உணர்வைப் பிரதிபலிக்கிறது; இது அவரது படைப்புகளில் பொதுவாகக் காணப்படும் தன்மை. மேலும், மக்கள் தங்களது நம்பிக்கையை எவ்வாறு வைத்திருக்கிறார்கள், அந்த நம்பிக்கை கேள்விக்குள்ளாகும் போது அவர்கள் மாற்றாக எதை நாடுகிறார்கள் என்பதையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது.

தண்ணீர் வெட்டுகள் (கல்) என்பது பாஸ்ட்ரானாவின் கலை நடைமுறையைப் பிரதிபலிக்கிறது; சாதாரண பொருட்கள் கவிதைத் தன்மையுடன், ஆனால் எளிமையாக, அமைதியாகக் காணப்படுகின்றன. பார்வையாளர்களை ஓர் எளிய செயலைச்

செய்ய அழைப்பதன் மூலம், இந்தக் கலைப்பணி தண்ணீர் மற்றும் கல்லுக்கு புதிய அர்த்தங்கள் மற்றும் பல்வேறு விளக்கங்களை வழங்குகிறது.

கண்காட்சியின் கால வரம்பு குறைந்திருக்கும் போது, நம்பிக்கை மூலம் கல்லை வெட்ட முடியுமா? அல்லது, இந்தக் கலைப்பணி, மாற்றத்தை உருவாக்கக் கூட்டுத் திரட்டும் சக்தியும் செயல்பாடும் தேவைப்படுவதாகக் கூறுகிறதா?

கேரி-ராஸ் பாஸ்ட்ரானா பிலிப்பைன்ஸின் மணிலாவில் வசிக்கும் ஒரு கலைஞர் மற்றும் கலை மேற்பார்வையாளர். அவரது கலை நடைமுறையின் மையம், கருத்துகள் மற்றும் பொருட்கள் இடையிலான உறவைத் தொடர்ந்து ஆராய்வதாகும். கவிதை மொழி, இயக்கப்படங்கள் மற்றும் பொருள் ஆய்வுகளை, இசை மற்றும் அறிவியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் கருத்துகள் மற்றும் முறைகளுடன் இணைத்துப் புதிய கதைகளை உருவாக்கும் கருத்தியல் கலைப் பாணிக்காக அவர் அறியப்படுகிறார். தனது கலைப் பணிகளுடன், பாஸ்ட்ரானா மணிலா மற்றும் உலகளவில் கண்காட்சிகளை மேற்பார்வையிட்டு ஏற்பாடு செய்கிறார்.

2 சின் வை கின்

நமது வாழ்நாளின் நேரம்

2024
வீடியோ: 2 சேனல்கள், 16:9 விகிதம், வண்ணம் மற்றும் ஒலி (ஸ்டீரியோ), 28 நிமிடம்
அளவுகள் மாறுபடும்

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2026 -இல் பெறப்பட்டது

நமது வாழ்நாளின் நேரம் என்பது அறிவியல் கற்பனை, மெலோடிராமா மற்றும் நிகழ்த்துக் கலை போன்றவற்றின் ஒரு சிந்தனைத் தொடர் நாடகமாக விரிகிறது. ஒரு தம்பதியினர் (இரண்டு கதாப்பாத்திரங்களிலும் கலைஞரே நடித்துள்ளார்) தங்கள் வாழ்வில் பரிச்சயமான கட்டங்களைக் கடந்து செல்லும் விதமாக இது தொடர்கிறது. இந்தக் காட்சிகள் தொடர்ச்சியாகத் திரும்பத் திரும்ப, தடுமாறி, தாமதமடையும் அழிவுக் கடிகாரத்தைப் போல, மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் காட்சி வடிவங்கள் கதையின் ஒற்றுமையையும் நேரத்தின் நேரடியான ஓட்டத்தையும் குழப்புகின்றன.

இடைவெளிகளில், கதைசொல்லும் நபர் (அவரும் கலைஞரே) இந்தத் தொடரை முரணான தனிப்பட்ட உரைகளால் குறுக்கி, உண்மை, அர்த்தம் மற்றும் கதைசொல்வதற்கான அதிகாரம் குறித்த நம்முடைய முன்கணிப்புகளுக்குச் சவாலிடுகிறார். இதற்கிடையில், ஒரு ஸ்டூடியோ பார்வையாளர் குழு இதைக் கவனிக்கிறது; அவர்கள் நம்மை, பார்வையாளர்களைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். சிரிப்பது, ஆச்சரியப்படுவது, கைதட்டுவது, உற்சாகப்படுத்துவது, கேலி செய்வது போன்ற அவர்களின் எதிர்வினைகள் காட்சிகளின் ஆற்றலை மாற்றுகின்றன; இதனால் பார்வையாளர்களும் நிகழ்வின் ஒரு பகுதியாக

மாறும் ஒரு தொடர்ச்சியான சுழற்சி உருவாகிறது.

இந்த முடிவில்லாமல் சுழலும் உலகத்தில், நாம்தான் உண்மையென உணரப்படுவதை உருவாக்குகிறோமா, அல்லது வெறும் பரிச்சயமான படங்களை மட்டுமே அனுபவிக்கிறோமா? அல்லது இரண்டுமா?

சின் வை கின் லண்டனில் வசிக்கும் ஒரு கலைஞர்; இவரது படைப்புகள் டிராக், நிகழ்ச்சி, இயக்கப்படம், எழுத்து மற்றும் அச்சுப்பதிப்பில் விரிந்துள்ளன. அடையாளம் எவ்வாறு உருவாகிறது மற்றும் வெளிப்படுகிறது, பாலினக் கருத்துக்கள் எவ்வாறு உடல், மொழி மற்றும் நேர உணர்வை வடிவமைக்கின்றன என்பதை அவரது படைப்புகள் ஆராய்கின்றன. டிராக் என்பது இவரது கலை நடைமுறையில் அடிக்கடி இடம்பெறும் ஒன்று; இது வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு வடிவமாக மட்டுமல்லாமல், பாலினம் மற்றும் அடையாளம் குறித்த பரிச்சயமான கருத்துகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அறிவியல் கற்பனை, பீஜிங் மற்றும் கான்டோனீஸ் ஓபரா, தாவோயிசம் உவமைகள், கலை வரலாறு, பாப் கலாச்சாரம் மற்றும் தனிப்பட்ட நினைவுகள் ஆகியவற்றை இணைத்து, சின் எதிர்பாராத விதங்களில் இந்த மேற்கோள்களை ஒன்றிணைக்கிறார்.

2 சின் வை கின்

இடமிருந்து வலமாக:
வி சின் அவர்களின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)
கதைசொல்லும் நபரின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)
வை கிங் அவர்களின் பாணி (நமது வாழ்நாளின் நேரம்)

2024
முக துடைப்பில் முக அலங்காரம்
34.5 × 31.5 × 8.5 செ.மீ (சட்டகத்தில்)
சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு,

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2026 -இல் பெறப்பட்டது

நமது வாழ்நாளின் நேரம் என்ற வீடியோ நிறுவலுடன் இணைந்து பார்க்கும்போது, இந்த முக துடைப்புகள் ஒரு கதாபாத்திரத்தின் அழிப்பின் நினைவுச்சின்னமாகச் செயல்படுகின்றன. இவை கதாபாத்திரங்களை மட்டுமல்லாமல், முகமூடியின் பின்னால் உள்ள உண்மையான சுயத்தையும் நினைவுபடுத்தும் விதமாக உள்ளன. சின் தனது டிராக் கதாபாத்திரங்களைச் சார்ந்த தெளிவான படைப்புகளை அடிக்கடி உருவாக்குகிறார்; இங்கு, இந்த மூன்று முக துடைப்புகள் டிராக் பார்வையில் பாலின உடல் அலங்காரங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் ஓவியத் தளங்களாகச் செயல்படுகின்றன.

❸ சின் வை கின்

ஜேசன் வீ

2017
ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல், கல்வனைஸ் செய்யப்பட்ட ஸ்டீல் மற்றும் எமல்ஷன் பெயிண்ட்
அளவுகள் மாறுபடும்

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2018 -இல் பெறப்பட்டது

சிக்கல்கள் என்பது வழிகாட்டும் மற்றும் பாதை கண்டறியும் அமைப்புகள் நாம் பொது இடங்களில் நகரும் விதத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. நாம் ஒரு நகரத்தில் நகரும் அனுபவமும், திறனும் சின்னங்கள் மற்றும் வழிகாட்டும் குறிகளின் மீது நம்பிக்கையால் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை இது சிந்திக்கிறது.

இந்தக் கலைப்பணி உயரம், நீளம் மற்றும் நிறைவு ஆகியவற்றில் மிகைப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு வேலிகள் கொண்டது; அவை முழுமையற்றவையாகவும், விசித்திரமாகத் துண்டிக்கப்பட்டவையாகவும் தோன்றுகின்றன. அவற்றில், பார்வை குறைபாடுடையோர் வழிசெலுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் தொடுதிறன் தரைபலகை பகுதிகளும் உள்ளன. ஆனால், அவை வழக்கமான மீளுருப்பாடான வடிவில் அல்ல; மாறாக, மோஸ் குறியீட்டில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வடிவமைப்பு, சிங்கப்பூர் கவிஞர் போய் கிம் செங் எழுதிய “ஆர்கிபெலாகோ” என்ற கவிதையிலிருந்து ஒரு சில வரிகளைக் குறிக்கிறது.

ஒரு வழிகாட்டும் அமைப்பை குறியீடாக்கப்பட்ட கவிதை உரையாக மாற்றுவதன் மூலம், இயக்கம் எவ்வாறு வழிநடத்தப்படுகிறது மற்றும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பதில் இந்தக் கலைப்பணி கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

பெரிதாக்கப்பட்ட வேலிகளும், முறைக்கப்பட்ட தொடுதிறன் தரைபலகையும் பார்வையாளர்கள் செல்ல அழைக்கப்படும் ஒரு பாதையை உருவாக்குகின்றன; இதில் நடப்பது ஒரு சுய விழிப்புணர்வான செயலாக மாறுகிறது.

வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் நம்மால் முன்னே செல்ல முடியாதா? நமது அன்றாட பயணம் ஒரு திட்டமிட்ட வழிகாட்டுதலா, அல்லது வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் சுதந்திரமாக நகர முடியுமா?

ஜேசன் வீ அமெரிக்காவின் நியூயார்க் மற்றும் சிங்கப்பூரில் வசிக்கும் ஒரு கலைஞர், எழுத்தாளர் மற்றும் கலை மேற்பார்வையாளர். கட்டிடக்கலை, கவிதை, புகைப்படம் மற்றும் காட்சிக் கலைகளில் பணியாற்றும் இவர், வரலாறும் இடங்களும் புரிந்து கொள்ளப்படுவதை அதிகாரம் எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை ஆராய்கிறார். அவரது படைப்புகள் பெரும்பாலும் நிலையானவையாக அல்லது ஒரே வகையாகத் தோன்றும் விவரங்களிலிருந்து துவங்கி, அவை மறைக்கும், முரணாகும் அல்லது தீர்க்கப்படாத விடயங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. படங்கள், எழுத்து மற்றும் இடவமைப்புத் திட்டங்கள் மூலம், அவர் பல்வேறு குரல்களுக்கும், கடந்த காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தின் போட்டி பதிப்புகளுக்கும் இடமளிக்கிறார். வீ சிங்கப்பூரில் உள்ள சுயாதீன கலைக்கூடம் மற்றும் நூலகமான கிரே ப்ராஜெக்ட்ஸின் நிறுவனர் மற்றும் இயக்குநர்; கவிதை இதழ் *சாப்ட்ப்ளோ*இன் ஆசிரியரும் ஆவார்.

❹ மானி மொன்டெலிபானோ

தடை ஏற்படுத்தியதற்கு மன்னிக்கவும்

2011–தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும்
வீடியோ: பல சேனல்கள், 4:3 மற்றும் 16:9 விகிதம், வண்ணம் மற்றும் ஒலி (ஸ்டீரியோ), பல்வேறு நேரங்கள்
அளவுகள் மாறுபடும்

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2023 -இல் பெறப்பட்டது

இந்தக் கலைப்பணி பிரபலமும் அதிகாரமும் மக்கள்மீது ஊடகங்களில் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. இது, பெரும்பாலும் யூடியூபிலிருந்து பெறப்பட்ட தொலைக்காட்சி உரைகள், அறிவிப்புகள் மற்றும் மன்னிப்புக் கோரல்கள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டு, பொதுவாக நிகழும் இந்த வெளிப்பாடுகளுக்குப் பின்னால் உண்மையில் என்ன உள்ளது என்பதைக் கேட்கிறது.

மொன்டெலிபானோ, நேரத் தாமதம் மற்றும் ஒரே படத்தை மீண்டும் மீண்டும் அடுக்குவது போன்ற நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வீடியோ கிளிப்புகளை தொகுத்துள்ளார். அவை தொடர்ச்சியாகத் திரும்பத் திரும்ப, தடுமாறி செயல்படும்போது, படங்களும் வார்த்தைகளும் புரிவதற்குக் கடினமாகின்றன. ஒரு செய்தியைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக, இந்த மீளுருப்பாடு தொடர்பை முற்றிலும் சிதைக்கிறது. இதன் விளைவாக, ஊடகங்கள் தொடர்ந்து சுழற்சியில் பரவும்போது எவ்வாறு சூழலின் தனித்தன்மையை மங்கச் செய்கின்றன, இந்தச் செய்திகளைப் புரிந்துகொள்ளும் திறனையும், கூடவே அவற்றின் நியாயத்தன்மையையும் எப்படி குறைக்கின்றன என்பதைக் காட்டும் திகைக்க வைக்கும் வீடியோ தொகுப்பு உருவாகிறது. இந்தக் கலைப்பணியின் தலைப்பும், “தடை

ஏற்படுத்தியதற்கு மன்னிக்கவும்” என்ற சொற்றொடரைப் போல, பொது ஊடகங்கள் பொறுப்பைத் தவிர்க்கும் வசதியான கருவியாக எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஒரு பொது மன்னிப்புக் கோரல் உண்மையில் யாருக்காக வழங்கப்படுகிறது: பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கா அல்லது பார்வையாளர்களுக்கா?

மானி மொன்டெலிபானோ பிலிப்பைன்ஸின் பாகொலோட்டில் வசிக்கும் விசயன் ஊடகக் கலைஞர், கல்வியாளர் மற்றும் திரைப்பட, மேடை இயக்குநர். முக்கியமாக வீடியோ மற்றும் நிறுவல்களில் பணியாற்றும் இவர், பிலிப்பைன்ஸில் அரசியல், மதம், ஊடகம் மற்றும் பொது வாழ்க்கை குறித்த அன்றாட அனுபவங்களை ஆராய்கிறார். இவரது பல படைப்புகள் பிலிப்பைன்ஸ் சமகாலச் சமுதாயத்தில் பரவும் படங்கள், மொழி மற்றும் நிகழ்வுகளை எடுத்துக்கொண்டு, மீளுருப்பாடு, சிதைவு மற்றும் நகைச்சுவை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி அவை பொது பார்வையை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. மொன்டெலிபானோ விசயாஸ் பகுதியில் கலாச்சார பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளார்; தேசிய கலாச்சாரம் மற்றும் கலை ஆணையம், பிளாக் ஆர்டிஸ்ட்ஸ் இன் ஏசியா, மற்றும் VIVA ExCon உள்ளிட்ட பல்வேறு அமைப்புகளுடன் பணியாற்றியுள்ளார்.

5 சுவா சை டெக்

நிரந்தரம்

2007
ஹான்மூல் ஃபோட்டோ ராக் பர்ல் காகிதத்தில் இன்க்ஜெட் அச்சுப்பதிப்பு மற்றும் வினைல் எழுத்து ஒன்பது துண்டுகள், 111.76 × 109.22 செ.மீ (ஒவ்வொன்றும்)

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2022 -இல் பெறப்பட்டது

107 மற்றும் 109 ரோவெல் சாலையில் உள்ள பழைய கடை வீடுகளை, அங்கு வசிக்கும் மேற்பார்வையாளர் குழு p-10 தொடங்கிய சுயாதீன கலாச்சார மற்றும் சமூக இடமான போஸ்ட்-மியூசியமாக மாற்றுவதற்கு முன் பதிவு செய்ய கலைஞர் அழைக்கப்பட்டபோது, இந்தக் கலைப்பணி உருவாக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, அந்தக் கட்டிடங்களின் இரண்டாம் தளத்தில் உள்ள குவியலறை பிரிவுகளின் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒன்பது புகைப்படங்கள் இந்தப் படைப்பில் உள்ளன. மிகவும் வெறிச்சோடப்பட்ட அந்தப் பிரிவு சுவர்கள், முன்பு வசித்தவர்களின் சில தடங்களை மட்டுமே வைத்திருக்கின்றன. இந்தப் படங்கள், அந்த அறைகளின் நெருக்கமான சூழ்நிலைகளையும், அங்கு வாழ்ந்தவர்களின் வாழ்க்கையையும் கதைகளையும் பார்வையாளர்கள் கற்பனை செய்ய அழைக்கின்றன.

முதல் பார்வையில், இந்தப் புகைப்படங்கள் எந்தப் பக்கப்பற்றும் இல்லாமல், வெறுமையான இடங்களைச் சாதாரணமாகக் காட்சிப்படுத்துவது போல் தோன்றும். ஆனால், ஒவ்வொன்றும் மீதமுள்ள சிறிய தடங்கள் மூலம் தனித்துவமான கதையை முன்வைக்கின்றன. பார்க்கக்கூடியது, கற்பனை செய்யப்பட வேண்டியது மற்றும் நினைவுகூரக்கூடியது ஆகியவற்றுக்கிடையிலான

பதற்றம் புகைப்படத்தின் ஆவணப்பதிவில். உள்ள பங்கு மற்றும் உண்மை மற்றும் கற்பனைக்கு இடையே சமநிலை காணும் திறனை வெளிப்படுத்துகிறது.

நிரந்தரம் என்ற தலைப்பு மேலும் ஒரு முரண்பாட்டை முன்வைக்கிறது: ஒரு இடத்தைப் பற்றிய அறிவு பார்வையாளருக்கு இல்லையெனில், அல்லது அந்த அறிவு மெதுவாக நினைவிலிருந்து மறைந்தால், புகைப்படம் உண்மையில் எதைப் பதிவு செய்கிறது?

சுவா சை டெக் சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்து பணியாற்றும் ஒரு கலைஞர். அவரது கலை நடைமுறை புகைப்படம், நிறுவல் மற்றும் சிற்பம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது; சுற்றியுள்ள சூழல்களில் இருந்து ஊக்கமளித்து, பார்வையிடும் செயலுக்குப் புதிய வடிவம் அளிக்கிறார். இடம், உடல் மற்றும் பொருள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதன் மூலம், புகைப்படத்தின் படங்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன மற்றும் அனுபவிக்கப்படுகின்றன என்பதை அவரது படைப்புகள் ஆராய்கின்றன. புகைப்படம் மற்றும் பெரிய அளவிலான அச்சுப்பதிப்புகள், கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் ஆகியவற்றுடன் பணியாற்றும் சுவா, படங்கள் உருவாகும், சந்திக்கப்படும் மற்றும் காட்சிப்படுத்தப்படும் தொடுதிறன் செயல்முறையை முன்னிலைப்படுத்துகிறார்.

❻ வெய் லெங் டே

தலைப்பு இல்லை (சகோதரி)

2022
ஆவண பிக்மெண்ட் அச்சுப்பதிப்பு, உலோக கலவை, வண்ணமிட்ட மரம், பிரதிபலிக்காத கண்ணாடி மற்றும் வினைல் மீது பொருத்தப்பட்டது
அளவுகள் மாறுபடும் (சுவர் வினைல்); 81 × 69 செ.மீ (சட்டகத்தில் அச்சுப்பதிப்பு)

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2024 -இல் பெறப்பட்டது

இந்தக் கலைப்பணி, கலைஞர் 1960கள் மற்றும் 1970களில் அவரது குடும்பம் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து மலேசியாவுக்கும் பின்னர் சிங்கப்பூருக்கும் இடம்பெயர்ந்த காலத்தில் எடுத்த புகைப்பட ஸ்லைட்களின் தொகுப்பில் மேற்கொண்ட ஆய்வின் ஒரு பகுதியாகும். இந்தப் பயணம், மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூர் போன்ற புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளில் குடும்பங்கள் சிறந்த வாழ்க்கைக்காக இடம்பெயர்ந்த பரவலான இடம்பெயர்வு நிகழ்வுகளுடன் ஒத்திருக்கிறது. இந்த ஸ்லைட்களின் மேற்பரப்பில் நிறமாற்றங்கள், தூசி மற்றும் புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன; அவை காலமும் காலநிலையும் புவியியல் இடங்களிலும் நிகழும் மாற்றங்களின் பொருள் பதிவுகளாக மாறுகின்றன.

இந்தத் தொடரில், *தலைப்பு இல்லை (சகோதரி)* என்பது சட்டகத்தில் அச்சுப்பதிப்பு மற்றும் சுவர் வினைல் இரண்டையும் உள்ளடக்கியதால் தனித்துவமானது. வினைல் படத்தைப் பெரிதாக்கி, நிறம் திருத்தப்பட்ட வடிவில் வழங்குகிறது; சட்டகத்தில் உள்ள அச்சுப்பதிப்பு, அசல் ஸ்லைடின் காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட நிறமாற்றங்களைத் தக்க வைத்திருக்கிறது; இதனால் ஒரே படத்தின் இரண்டு பதிப்புகள்

ஒன்றுக்கொன்று எதிராக வைக்கப்படுகின்றன. இங்கு, திருத்தப்பட்ட அச்சுப்பதிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது; தொழில்நுட்ப தலையீடு புகைப்படத்தின் பொருள் வரலாறையும், உடல் சார்ந்த தனிச்சிறப்பையும் மறைக்கவோ, வெளிப்படுத்தவோ முடியும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

காலம் தொடர்ந்து புகைப்படத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் புகைப்படம் கடந்த காலத்தின் பதிவாக இருக்க முடியுமா?

சிங்கப்பூரில் வசிக்கும் **வெய் லெங் டே** புகைப்படம், வீடியோ மற்றும் நிறுவல் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் ஒரு கலைஞர். அவரது கலை நடைமுறை, அடையாளம் மற்றும் நினைவுகளை உருவாக்கும் விதத்தை, பெரும்பாலும் புவியியல் வரலாறுகளுடன் தொடர்புடைய தனிநபர் அனுபவங்கள் மூலம் ஆராய்கிறது. தனிநபர்கள், குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களுடன் நீண்ட கால உறவுகளை, புகைப்பட ஆவணங்கள், நேர்காணல்கள் மற்றும் கூட்டு முறைகளுடன் இணைத்து, புகைப்படத்தை ஒரு படமாகவும், பொருளாகவும் ஆய்வு செய்கிறார். அனலாக் மற்றும் டிஜிட்டல் செயல்முறைகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு, டே புகைப்படங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றன, பரவுகின்றன, புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன மற்றும் விளக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறார்.

7 ஹாவ் ஜிங்பான்

நான் சாட்சி

2025
வீடியோ: 3 சேனல்கள், 16:9 விகிதம், வண்ணம் மற்றும் ஒலி (ஸ்டீரியோ), 54 நிமிடம் 41 விநாடிகள்
அளவுகள் மாறுபடும்

ஹான் நெஃப்கன்ஸ் அறக்கட்டளை, மொரி கலை அருங்காட்சியகம், M+, ஹாங்காங் மற்றும் சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகம் ஆகியவற்றால் ஆணையிடப்பட்டது

நான் சாட்சி என்பது துக்கம் மற்றும் அதை வெளிப்படுத்தும் சிரமம் குறித்துப் பேசுகிறது. இது, நெருக்கமானவரை இழந்தவர்களின் நினைவுகளையும், துக்கம் பெரும்பாலும் அமைதியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் நிகழும் விதத்தையும் ஆராய்கிறது.

இந்தக் கலைப்பணி, காலப்போக்கிலும் ஆழமான தனிப்பட்ட இழப்பைத் தொடர்ந்து அனுபவித்த நபர்களையும் மையமாகக் கொண்டது. மையத் திரை, உண்மையான இயக்கம் குறித்த ஒரு பணிமனைப்பயிற்சியைப் பதிவு செய்கிறது; இதில் நகரும் நபர்களுக்கும் சாட்சிகளுக்கும் இடையிலான உறவு முக்கியமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. நகரும் நபர்கள் தங்கள் கண்களை மூடி உள்ளார்ந்த தூண்டுதல்களைப் பின்பற்றி நகர்கின்றனர்; சாட்சிகள் அந்த இயக்கங்களில் வெளிப்படும் உணர்வுகளைக் கவனித்து, இணைகின்றனர். இந்தப் படைப்பில் உள்ள மற்ற இரண்டு திரைகளில், அமைதியான அன்றாட செயல்கள் மற்றும் நடன இயக்கம் மற்றும் நாடகத்தில் அடிப்படையுள்ள நிகழ்ச்சி ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இங்கு, துக்கம் வெளிப்படையான உணர்வாக அல்லாமல், பழக்கப்பட்ட செயல்கள் மற்றும் உடல்களின் கூடுகையில் தொடரும் ஒன்றாகவே வெளிப்படுகிறது.

இந்தக் கலைப்பணி ஓர் எளிய கேள்வியை எழுப்புகிறது: மக்கள் தங்களது துக்கத்தை வெளிப்படையாக அனுபவித்து, பொது இடங்களில் பகிர்வதற்கு இன்னும் இடம் உள்ளதா?

ஹாவ் ஜிங்பான் சீனாவின் யுன்னான் மற்றும் ஜெர்மனியின் பெர்லின் ஆகிய இரு இடங்களுக்கிடையே வாழ்ந்து பணியாற்றும் ஒரு கலைஞர். அவரது படைப்புகள் தற்போதும் கடந்த காலத்திலும், சிறிய மற்றும் பெரிய கதைகளுக்கு இடையிலான தூரத்தை ஆராய்கின்றன. ஹாவ் ஆவணங்கள், நேர்காணல்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளைப் பயன்படுத்தி, தனிப்பட்ட அனுபவங்களைப் பரந்த சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் நிகழ்வுகளுடன் இணைக்கிறார். அவரது சமீபத்திய திட்டங்கள், கோவிட்-19 பெருந்தொற்று, உக்ரைன் போர் மற்றும் பிளாக் லைவ்ஸ் மேட்டர் இயக்கம் ஆகியவை மக்கள் சிந்திக்கும், உணரும், நினைக்கும் விதத்தை எவ்வாறு மாற்றியுள்ளன என்பதை ஆராய்கின்றன.

❽ நதியா பமதாஜ்

இயக்கத்திற்கான மந்திரங்கள்

2021
ரெசின் சிற்பம் மற்றும் வீடியோ
வீடியோ: 3 சேனல்கள், 16:9 விகிதம், கருப்பு மற்றும் வெள்ளை, 2 நிமிடம் 26 விநாடிகள்
சிற்பம்: 253 × 178 × 93 செ.மீ

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2025 -இல் பெறப்பட்டது

இந்த நிறுவலின் மையத்தில், ஜகார்த்தா, இந்தோனேசியாவில் உள்ள *படுங்க் பஹ்லாவான் (வீரர்களின் நினைவுச்சின்னம்)* என்ற நினைவுச்சின்னத்தின் தாய்மையைக் கொண்ட ஒரு சிலை உள்ளது. அசல் நினைவுச்சின்னம் இந்தோனேசியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற விவசாயிகளைக் கௌரவிக்கிறது; இதில் ஒரு பெண் ஆயுதம் ஏந்திய விவசாயிக்கு உணவு வழங்கும் காட்சி உள்ளது. ஆனால், இந்தக் கலைப்பணியில், அந்த பெண் தனக்கு வழங்கப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்து நிற்பதில் சோர்வடைந்து, மன அமைதி இழந்தவையாகவும், எரிச்சலுடன் இருப்பதுபோலவும் தோன்றுகிறார். அருகிலுள்ள வீடியோவில், இளம் பெண்கள் அந்த சிலை கொண்டிருக்கும் அதே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலைமையிலிருந்து படிப்படியாக தங்களை விடுவித்துக்கொள்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. *படுங்க் பஹ்லாவான்* என்ற நினைவுச்சின்னத்தைக் குறிப்பிட்டு, இந்தக் கலைப்பணி இந்தோனேசியாவின் வரலாற்றில் பெண்கள் எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வேடங்களை அவர்கள் நிராகரிக்கும் போது என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

வரலாற்று மரபுகள் மற்றும் பாரம்பரிய எதிர்பார்ப்புகளை எவ்வாறு நமது உடல்கள் எதிர்த்து நிற்க முடியும்?

நதியா பமதாஜ் யோக்யாகார்த்தாவில் வசிக்கும் ஒரு கலைஞர்; இவர் சிற்பம், இடவமைப்பு நிறுவல், டிஜிட்டல் வீடியோ மற்றும் அச்சுப்பதிப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு ஊடகங்களில் பணியாற்றுகிறார். அவர் தனது நுணுக்கமான கரிகோல் மற்றும் ஒட்டுப்பட ஓவியங்களுக்குப் பிரபலமானவர்; பல அடுக்குகளைப் பயன்படுத்தி அடையாளம் மற்றும் சமூக-அரசியல் சூழல்கள் சந்திக்கும் இடங்களை ஆராய்கிறார். பமதாஜின் சமீபத்திய படைப்புகள் இந்தோனேசிய சமுதாய வாழ்க்கையின் சமூக மற்றும் அரசியல் சிக்கல்களை ஆராய்கின்றன. அவர் பொது நபர்கள், தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகள், பட்டிக் வடிவங்கள், புராணக் கதைகள் மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, தலைமுறைகள் கடந்து பகிரப்பட்ட நினைவுகள், அரசியல் அமைப்புகள் மற்றும் அடையாள உருவாக்கம் உள்ளிட்ட அன்றாட அனுபவங்களைப் பற்றிய தனது பார்வைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

❾ பரிதா பத்தூல்

கஹானி எக் ஷெர் கி (ஒரு நகரத்தின் கதை)

2012
லென்டிகுலர் அச்சுப்பதிப்பு
20.3 × 2144 செ.மீ

சிங்கப்பூர் கலை அருங்காட்சியகத் தொகுப்பு, 2016 -இல் பெறப்பட்டது

இந்தக் கலைப்பணி லென்டிகுலர் புகைப்பட அச்சுப்பதிப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. லென்டிகுலர் அச்சுப்பதிப்பு என்பது, பல படங்களை ஒரு லென்ஸின் பின்னால் இணைத்து, பார்வையாளர் தன் நிலையை மாற்றும் போது ஆழமும் இயக்கமும் உள்ளதாகத் தோன்றும் நுட்பம் ஆகும். இங்கு, கலைஞர் இந்த எளிமையானது போல் தோன்றும் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி, பார்வையாளர்களைப் பாகிஸ்தானின் லாகூரின் பரபரப்பான நகர சூழலில் வழிநடத்துகிறார்.

பத்தூல் சாதாரணமானது முதல் விசித்திரமானது வரை பல காட்சிகளைப் பதிவு செய்கிறார்: நிறுத்தப்பட்ட கார்கள், நிரம்பிய ரிக்ஷாக்கள், தெருவணிகர்கள், பழைய விளம்பரங்கள், அரசியல் போஸ்டர்கள் மற்றும் மதக் கூட்டங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் சுவர்களில் கிறுக்கப்பட்ட சித்திரங்கள். லாகூரின் பல அடுக்குகள் கொண்ட வரலாறு, பாதையில் காணப்படும் கட்டிடக்கலை வடிவங்களில் தெரிகிறது; இது அந்த நகரம் அரசியல் மற்றும் கலாச்சார அதிகாரத்தின் மையமாக இருந்த நீண்ட வரலாற்றையும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவம் மற்றும் வேகமான நகரமயமாக்கத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. *கஹானி எக் ஷெர் கி (ஒரு நகரத்தின் கதை)*-இல், படைப்பில் எங்கும் தோன்றும் கலைஞரைப் போலவே, பார்வையாளரும் ஃபிளனூர் (நகர வாழ்க்கையில் கலந்து கொண்டும், அதிலிருந்து விலகியிருக்கும் பார்வையாளர்) என்ற நிலையை ஏற்கிறார்.

நாம் எப்போதும் நகரும் நிலையில் இருந்தால், ஒரு நகரத்தை எவ்வாறு உணர்வோம்? நாம் நகரும் போது எது நம் பார்வையில் வருகிறது, எது மறைந்து விடுகிறது?

பாகிஸ்தானின் லாகூரில் வசிக்கும் **பரிதா பத்தூல்** ஒரு காட்சிக் கலைஞர்; உலகளாவிய சவால்களுக்கு நடுவில் பாகிஸ்தானின் அரசியல் கலக்கம் மற்றும் பரபரப்பான வரலாற்றை அவரது பன்முக ஊடகக் கலை நடைமுறை ஆராய்கிறது. நகரத்தில் *ஃபிளனூரஸ்* (பெண் *ஃபிளனூர்*) ஆக நகரும் அவர், அடையாளம், அன்றாட வாழ்க்கை மற்றும் கலாச்சார மாற்றம் குறித்த கேள்விகளை ஆராய்கிறார். அவரது படைப்புகள் பாலினம் மற்றும் அதற்கான வெளிப்பாடுகள், ஆணாதிக்க அமைப்புகளில் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதையும் ஆராய்கின்றன. அவர், பொது இடங்களில் கலை மூலம் அமைதியான இணை வாழ்வை ஊக்குவிக்கும் உரையாடலை உருவாக்கும் அவாமி ஆர்ட் கலெக்டிவ் குழுவின் செயலில் உறுப்பினராக உள்ளார்.

singaporeartmuseum.sg
singaporeartmuseum